

«Κάτι κάνουμε καλά όταν δουλεύουμε σκληρά»

Η Ιωάννα Κολλιοπούλου μιλάει στο «Νουν» για τη διάκρισή της με το βραβείο Μελίνα **Μερκούρη** 2018

ΤΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΣ ΜΑΡΙΝΟΥ

Η διαδικασία των βραβείων δεν της είναι άγνωστη. Πέρυσι βρέθηκε να φλερτάρει με τη διάκριση ως υποψήφια για β' γυναικείο ρόλο στην ταινία «Ετερος εγώ» στα βραβεία της Ελληνικής Ακαδημίας Κινηματογράφου. Το βραβείο ήρθε τελικά χθες βράδυ, αλλά για την επίδοσή της στο θέατρο. Η Ιωάννα Κολλιοπούλου αναδείχθηκε νικήτρια στα φετινά 12α θεατρικά βραβεία Μελίνα **Μερκούρη**, που απονέμει το Ίδρυμα **Μερκούρη** σε αναγνώριση της καλύτερης γυναικείας ερμηνείας νέας ηθοποιού της περασμένης περιόδου.

Η Κολλιοπούλου επικράτησε έναντι των Ευγενίας Δημητροπούλου, Αμαλίας Καβάλη και Αλεξάνδρας Καζάζου, για την ερμηνεία της στην παράσταση «Στέλλα κοιμήσου» του Γιάννη Οικονομίδη που παρουσιάστηκε στο Εθνικό Θέατρο. Η κριτική επιτροπή που αποτελούνταν από τους Μάγια Λυμπεροπούλου (πρόεδρος), Διώ Καγγελάρη, Ματίνα Καλτάκη, Δημήτρης Λιγνάδης και Ρένη Πιττακή (μέλη), της απένειμε το βραβείο το οποίο ανέρχεται σε 3.000 ευρώ. Από τα χέρια, ωστόσο, της περσινής νικήτριας Ανθής Ευστρατιάδου πήρε την καρφίτσα της Μελίνας **Μερκούρη**, την οποία θα κρατήσει για έναν χρόνο μέχρι να την παραδώσει στην ομότεχνή της που θα διακριθεί στη 13η απονομή των βραβείων.

«ΕΝΑ ΒΗΜΑ ΚΑΙ ΩΘΗΣΗ». «Η βράβευση είναι μια ανταμοιβή των κόπων και της δουλειάς που έχει γίνει από μία ολόκληρη ομάδα. Είναι και τιμή βέβαια μόνο και μόνο η υποψηφιότητα. Προσωπικά πιστεύω ότι είναι νίκη και για τις τέσσερις υποψήφιες το ότι φτάσαμε εδώ. Από εκεί και πέρα, όποια κι αν έπαιρνε το βραβείο, θα ήταν μεγάλη αναγνώριση. Είναι ένα μεγάλο βήμα πέρα από εκείνα που έχει κάνει η καθεμία μόνη της στον χώρο. Είναι ένα παραπάνω βήμα για να ανοίξουν περισσότερες πόρτες» αναφέρει η Κολλιοπούλου μιλώντας στο «Νουν». Η ίδια, ως εκπρόσωπος της νέας γενιάς καλλιτεχνών που στην Ελλάδα της κρίσης δοκιμάζεται, συνδέει το

βραβείο και με τις καινούργιες επαγγελματικές ευκαιρίες. «Πιστεύω ότι είναι αρκετά σκληρός ο καλλιτεχνικός χώρος αυτή τη στιγμή οπότε το βραβείο σίγουρα βοηθάει έναν νέο ηθοποιό. Επειδή είναι δύσκολα τα πράγματα ειδικά τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα της κρίσης, δίνει βήμα σε νέους ανθρώπους, μία ώθηση και ενθάρρυνση. Είναι μια ικανοποίηση ότι μπορώ να συνεχίζω να κυνηγώ το όνειρο και ότι κάτι κάνουμε καλά όταν δουλεύουμε σκληρά. Δεν έχει να κάνει μόνο με το ταλέντο. Για μένα το ταλέντο είναι η σκληρή δουλειά και η προσπάθεια και η εγρήγορση σ' αυτό που κάνει ο καθένας» τονίζει η ηθοποιός.

Η πορεία της στο θέατρο ξεκίνησε από τη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου και η εκκίνησή της στην ερμηνεία με την εμφάνισή της το 2011 στην παράσταση «Νί-

Η Ιωάννα Κολλιοπούλου (αριστερά) στο «Στέλλα κοιμήσου» που σκηνοθέτησε ο Γιάννης Οικονομίδης στο Εθνικό Θέατρο

κη» σε σκηνοθεσία Βίκτωρα Αρδίτη, στην πρώτη σκηνή της χώρας. Εκτοτε, το πτυχίο της στη Γλωσσολογία από τη Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών έμεινε ως παράλληλη περγαμνή δίπλα στην υποκριτική καριέρα. Στη συνέχεια πήρε μέρος σε παραστάσεις, όπως οι «Πυρκαγιές» του Εθνικού Θεάτρου (2012), «Ελένη» σε σκηνοθεσία Δημήτρη Καραντζά (2014) αλλά το όνομά της έγινε αναγνωρισίμο με τον ρόλο της στα «Παράσιτα» που ανέβασε ο Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος στο Θέατρο του Νέου Κόσμου (2015). Στην ίδια στέγη έπαιξε και στο «Ανιμαλς», προτού μετακομίσει στο Εθνικό για το «Στέλλα κοιμήσου», όπου έπαιξε για δύο σεζόν παράλληλα με τους «Τρισυτοιχισμένους» στο Θέατρο Πορεία την περσινή. Εμφανίστηκε επίσης σε μικρού μήκους ταινίες, όπως «Smoke in the Water» του Σπυρίδωνα Παπασπίρου, «Κωλόπαιδα» του Στέλιου Καμμίτση, «Pyramid» του Γαλαξία Σπανού, «General Cargo» του Κωνσταντίνου Καλογρίδη.